

ת"פ 48294/01/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אפרים וידר

בית משפט השלום בירושלים

בפני
ת"פ 48294-01-17 מדינת ישראל נ' וידר ת"פ 12537-04-15 מדינת ישראל נ' וידר
כבוד השופט אילן סלע
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
אפרים וידר - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ניק קאופמן

גזר דין

האישומים

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק (ת"פ 48294-01-17, להלן: "האישום הראשון"). בנוסף הוא הורשע על פי הודאתו בעבירה של התקהלות אסורה לפי סעיף 151 לחוק ובעבירה נוספת של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק (ת"פ 12537-04-15, להלן: "האישום השני").
2. נסיבות האישום הראשון פורטו בהרחבה במסגרת הכרעת הדין מיום 22.06.17. בתמצית יצוין כי ביום 15.01.17 נטל הנאשם חלק בהתקהלות של כ-200 צעירים חרדים בבית שמש, שהפרו את הסדר הציבורי וחסמו נתיב תחבורה. הנאשם ישב על הכביש והפריע למהלך התקין של התנועה, ובהמשך התנגד למעצרו, ניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים, השתולל וסירב להיכנס לניידת המשטרה. השתוללות זאת נמשכה גם במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה תוך קריאת מילות גנאי כנגד השוטרים וסירוב להזדהות. יצוין כי הנאשם זוכה במסגרת הכרעת הדין מעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות שיוחסה לו בכתב האישום.
3. באישום השני הורשע הנאשם בכך שביום 15.08.13 הנאשם התקהל יחד עם אנשים נוספים, גם כן בבית שמש, בהתקהלות שבאה במחאה כנגד בניית פרויקט מגורים באתר, שלטענת המתקבלים, משמש כאתר קבורה בו קבורים יהודים. מדובר היה בהתקהלות שהפרה את השלום. באותה הזדמנות הנאשם רץ אל עבר כלי העבודה של חברת הבנייה והתיישב בסמוך להם חרף הוראות השוטרים שהורו למתקבלים שלא לעשות זאת. בהמשך הוא סרב לדרישת אחד השוטרים להתפנות מהמקום וכשהשוטר ניסה להרימו, הנאשם השתולל ובהמשך התנגד למעצרו, ניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים ואף סרב להזדהות.

טיעוני ב"כ הצדדים

עמוד 1

4. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם. במקרה זה מעשי הנאשם כללו התנגדות למעצר, שימוש בקללות ובביטויים נלוזים ובניסיון לסכל את עבודת השוטרים. הנזק שנגרם ממעשים מעין אלו הוא ממשי שכן הדבר פוגע באופן קשה בשגרת יומם של אזרחי המדינה. היא הדגישה כי מדובר במעשים שנעשו על רקע אידיאולוגי, כשהנאשם בא להתריס כנגד המדינה וכנגד השוטרים. לדבריה, יש חשיבות רבה להרתעת הרבים והרתעתו של הנאשם. מתחם הענישה לטענת המאשימה נע בין 4 ל-8 חודשי מאסר באישום הראשון; וממאסר שירוצה בעבודות שירות ועד למאסר קצר בפועל באישום השני. זאת לצד קנס ומאסר מותנה. היא ציינה כי שותפו של הנאשם באישום הראשון נדון לשמונה חודשי מאסר בפועל.

5. באשר לנאשם נטען כי יש לזקוף לזכותו את הודאתו באישום השני וחלופי הזמן מביצוע העבירות באותו אישום. עם זאת היא ציינה כי לנאשם חלק לא מבוטל בחלופי הזמן שכן ההליכים עוכבו בעטיו אחר שהוא לא התייצב לדיונים. לצד זאת, הנאשם לא הודה באישום הראשון ולא לקח אחריות על מעשיו. בנוסף, מדובר בעבירות חמורות שבסיון מניע אידיאולוגי והיא הפנתה לפסיקה בה נקבע כי נוכח התפשטותה של התנהגות זו יש לנהוג במדיניות תקיפה. לדברי ב"כ המאשימה יש לגזור את עונשו של הנאשם במרכז המתחם באישום הראשון ובשליש התחתון באישום השני, ולהשית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

6. מנגד ב"כ הנאשם שלל את ההשוואה לנאשם הנוסף שהורשע במסגרת האישום הראשון, שכן אותו נאשם הורשע גם בעבירה של חבלה בשוטר בנסיבות מחמירות לאחר שבמעשיו הוא שבר את אצבעו של אחד השוטרים, ומה גם שבפועל עונשו חפף את תקופת מעצרו, כך שהודאתו באה משיקולים פרגמטיים. לדבריו, הנאשם נקט חלק פאסיבי בלבד, הן בהתפרעות שבאישום הראשון והן בהתקהלות האסורה שבאישום השני. הנאשם הודה במיוחס לו באישום השני ובאשר לאישום הראשון, הנאשם בצדק לא הודה שכן כאמור, בסופו של יום הוא זוכה מהעבירה החמורה יותר שיוחסה לו בכתב האישום. כן ציין ב"כ הנאשם כי האישום השני הוא ישן ומתייחס לאירוע משנת 2013, כשאין ראיות שהנאשם התחמק מהדין, אלא שהמאשימה לא הצליחה לאתר אותו.

7. מתחם הענישה בנסיבות אלו נע לדברי ב"כ הנאשם מקנס ומאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל. בהתייחס לנאשם נטען כי מדובר בבחור צעיר, בן 24, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. הוא אברך, ללא עבר פלילי. מעורבותו בהתפרעות הייתה פאסיבית לחלוטין. הוא ציין כי הנאשם היה עצור לתקופה של כשבועיים ולאחר מכן שהה במעצר בית במשך כחצי שנה.

דין והכרעה

8. הערך המוגן בעבירת ההתפרעות וההתקהלות האסורה הוא השמירה על הסדר הציבורי, שלום הציבור וההגנה על בטחונו. לא פעם עבירה זו גוררת אחריה עבירות אחרות דוגמת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כבמקרים אלו. גם בעבירה זו נפגע הסדר הציבורי בשל הפגיעה בשוטרים העושים מלאכתם נאמנה בהגנה על הציבור. מדובר במעשים שיש בהם לערער את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים (ראו: ע"פ 6642/09 **מדינת ישראל נ' גביש** (פורסם בנבו, 31.12.09)). לא ניתן לקבל מצב בו אדם הנעצר בשל מעשים בלתי חוקיים שעשה, לא יציית לשוטר, וודאי לא יבזה אותו ויקללו.

9. בהתאם לפסיקה הנוהגת ובשים לב לערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם במקרים אלו, מתחם הענישה במקרים אלו נע בין מאסר מותנה למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לכל אחד מהאישומים. בשולי עניין זה יצוין כי הפסיקה שהגישה המאשימה אינה עוסקת בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו כי אם בעבירה של תקיפת שוטרים, עיתים בנסיבות מחמירות. אכן גם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נועדה להגן על מי שאמון על שמירת החוק ואכיפתו ויש לראות עבירות אלו כמו גם את העבירה של הפרעה לשוטר בחומרה, אך אי הבחנה בין עבירה שכזו לבין עבירה של תקיפת שוטר, ממנה זוכה הנאשם, אינה עולה בקנה אחד עם הבסיס החוקי לקביעת העונש, שהוא ההלימה בין המעשה בנסיבותיו לעונש.

ומכאן לנאשם.

10. הנאשם, יליד 1993, כיום בן 24, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. לנאשם אין עבר פלילי כלשהו. הנאשם לא יזם את ההתקהלות באישום השני ולא את ההתפרעות באישום הראשון, הוא לא השתתף בזריקת האבנים שרובה הייתה בשלב מאוחר יותר של האירוע לאחר שהנאשם נעצר. לצד זאת, לא ניתן לראות בו כשותף פאסיבי שעה שהוא חסם בגופו, יחד עם אחרים, את התנועה בכך שישב על הכביש וסרב לדרישת השוטרים להתפנות. לא ניתן להשלים עם מציאות שכזו, וודאי לא עם השתוללותו במהלך מעצרו ולא עם קריאות הגנאי שהושמעו במהלך הנסיעה בניידת.

11. לצד זאת, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו באישום השני ויש לציין גם את הזמן הרב שעבר ממועד האירוע שבאישום השני - 4 שנים, כששלוש שנים חלפו מהאירוע עד למסירת כתב האישום לנאשם. אכן, באישום הראשון הנאשם לא הודה, אך לא ניתן להתעלם כי הנאשם זוכה באישום זה מהאישום החמור יותר שיוחס לו - תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בנסיבות אלו, ברי כי לא היה מקום לטענת ב"כ המאשימה כי לא הייתה הצדקה לניהול ההליך על ידי הנאשם. גם לא היה מקום לטעון לענישה של 8 חודשי מאסר בפועל לנאשם, שעה שהמאשימה הסכימה במסגרת הסדר טיעון לעונש זה עם מי שהורשע עמו באותו הליך גם בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ותוך ציון כי בעת האירוע נשברה אצבעו של שוטר. למעשה, בטיעוניה, המאשימה התעלמה לחלוטין מזיכויו של הנאשם בעבירה החמורה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות שיוחסה לו בכתב האישום.

12. כאמור, ב"כ המאשימה ביקשה לייחס לנאשם מניע אידיאולוגי ולפיכך להחמיר עמו. איני סבור כמותה. אכן, בשני האירועים הנאשם השתתף בהפגנות כנגד עניינים שונים שהוא סבר שעומדים בסתירה לערכיו, ואולם בכך כשלעצמו אין לראות מניע אידיאולוגי. זכותו, ויש שיאמרו חובתו, של אדם להביע עמדתו בעניינים ציבוריים שעל הפרק, בכלל זה מחאה כנגד פעולות שלטוניות. מדובר במעשה שהוא מנשמת אפה של הדמוקרטיה. חומרת מעשיו של הנאשם הייתה לא בעצם הבעת מחאתו כי אם בהבעת המחאה במסגרת אסורה ובאופן אסור, תוך הפרת הסדר הציבורי, הפרעה לתנועה והפרת השלום. לצערנו, עדים אנו דרך קבע להפגנות ומחאות שנעשות בניגוד לחוק, תוך חסימת צירי תנועה והפרת הסדר הציבורי. הדבר נעשה סביב נושאים רבים ומגוונים. לא ניתן לקבל את הטענה כי כל מעשה עבירה שכזה, בו נעשית עבירה בדרך של מחאה, מדובר בעבירה על רקע אידיאולוגי, וספק בעיני אם המאשימה עצמה טוענת בכל מקרה של מחאה הנעשית בניגוד לחוק במסגרת התפרעות או התקהלות אסורה, כי מדובר במעשה עבירה הנעשה על רקע אידיאולוגי. פשיטא כי לא ניתן לקבל כי מחאה בדרך אסורה, שהתקהלות אסורה או התפרעות, בנושא מסוים תהיה על רקע אידיאולוגי ובנושא אחר היא לא תחשב שכזו. הטענה כי המעשים באו מתוך כוונה "להתריס כנגד המדינה

וכנגד השוטרים", לא זכתה לאישוש כלשהו. אין להשוות מקרה זה לאותם מקרים עליהם הצביעה ב"כ המאשימה, בהם נאשם נקט אמצעים אלימים בכללם סחיטה באיומים, סחיטה בכוח ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לשם כפיית דעותיו (למשל, בע"פ 1976/11 ויספיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.11.11)).

13. על הכל יש להביא בחשבון גם את העובדה כי הנאשם שהה במעצר במשך כשבועיים ולאחר מכן במעצר בית במשך כחצי שנה.

14. בשים לב למכלול נסיבות אלו, אני סבור כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון; ולצד עונש של קנס יש להשית עליו עונש מאסר צופה פני עתיד.

אני משית אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע במשך שלוש שנים מהיום.

ב. קנס בסך של 3,000 ₪ שיושלם עד ליום 16.10.17. ככל שהנאשם הפקיד כספים בתיק בית המשפט ניתן לקזזם על חשבון הקנס.

ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, במעמד המתייצבים.